

İslam və İranın General leytenantının məktubu; İran İslami Respublikası Keşikçiləri Korpusunun Qüds Gücü komandiri Şəhid Hac Qasem Soleimani, qızı Fatemeh'e həyat fəlsəfəsi, cihad və məzlumların və dünyanın qorxunc övladlarının müdafiəsi üçün şəhadət istəyi haqqında danışdı.

Allahın adı ilə

Bu mənim son səfərimdir, yoxsa təkdirimdə başqa bir şey var? Nə olursa olsun, mən bundan razıyam. Bu səyahətdə sənə mənsiz nostaljidə bir xatirə olmaq üçün yazıram. Bəlkə işinə gələn faydalı bir söz tapdın.

Hər dəfə səyahətə başlayanda səni bir daha görməyəcəyimi hiss edirəm. Yol boyu dəfələrlə gözlərinizin önündə sevgi dolu üzlərinizi bir-bir təsəvvür etmişəm və dəfələrlə sənın xatirələrindən göz yaşları tökmüşəm. Sənin üçün darıxıram, səni Allaha tapşırıram.

Sevgimi ifadə etmək üçün az fürsətim olsa da və içtən sevgimi sizə çatdırı bilmədim. Amma bala, heç vaxt aynası qarşısında heç kimi görmür və gözlərinə deyir ki, mən səni sevirəm, bu daha az olur, amma gözləri onun üçün daha dəyərlidir (sizləri gözüm kimi sevirəm). Sən gözlerimsiz. Nə deyə bilsəm, nə də deyəməzsəm əzizimsiz.

İyirmi ildən çoxdur ki, həmişə sizi narahat görmüşəm və İnşallah bu həyat bitməyəcək və qorxu içində hər zaman xəyal quracaqsınız. Qızım, bu dünyada səni daha az narahat etmək üçün başqa bir iş yapa biləcəyimi düşündüm və düşünürəm, edə bilməyəcəyimi gördüm və bu mənim militarizmə marağım olmadığına görə deyildi.

İşə görə olmayıb və olmayacaq da. Heç kimin məcburiyyəti və təkidi ilə olmamış və olmamalıdır. Xeyr, qızım, işimdən, məsuliyyətimdən, ısrarımdan və ya məcburiyyətimdən ötrü bir an belə olsa sənın üçün narahat olmağa razı deyiləm, harda qaldı ki size azaltmaq və ya ağlamağın.

Bu dünyada hər kəsin özü üçün bir yol seçdiyini gördüm, biri elm öyrənmək, digəri elm öyrətmək. Biri ticarət edir, digəri əkin və milyonlarla yol var, daha doğrusu, hər insan üçün bir yol var və hər kəs özü üçün bir yol seçər. Mən hansı yolu seçməli olduğumu gördüm.

Öz-özümə düşündüm və bir neçə məsələni nəzərdən keçirdim və özümdən soruşdum ki, əvvəlcə bu yol nə qədərdir, sonu haradadır, fürsətim nədir? Və əsasən mənim təyinatım nədir? Gördüm ki, mən müvəqqəti, hamı da müvəqqətidir. Bir neçə gün qalırlar və gedirlər. Bəziləri bir neçə il, bəziləri on il, amma azları yüz ilə çatır.

Ancaq hamı ayrılır və hamı müvəqqətidir. Ticarətlə məşğul olduğumu gördüm, nəticədə parlaq sikkələr, bir neçə ev və bir neçə maşın var. Ancaq bu istiqamətdə mənim taleyimə heç bir aidiyyəti yoxdur. Sizin üçün yaşayacağımı düşünürdüm, mənim üçün çox mühim və dəyərlı olduğunuzu gördüm ki, ağır çəkirsəniz, ağır bütün varlığımı əhatə edəcək.

Bir probleminiz varsa, özümü alov içində görürəm. Bir gün məni tərک etsəz, varlıq bağlarıım çökəcək. Ancaq bu qorxu və narahatlıqları necə həll edəcəyimi gördüm. Məni bu vacib şeydən müalicə edə bilən biri ilə əlaqə qurmalı olduğumu gördüm və o, Allahdan başqası deyil.

Varlığın çiçəyi olduğunuz bu dəyər və xəzinə sərvət və güclə qorunub saxlanıla bilməz. Əks təqdirdə, zənginlər və güclülər özlərini ölməkdən və ya sərvətləri və qüdrətləri sağalmaz xəstəliklərinin qarşısını almalı və yataqlarına düşməməlidirlər. Mən Allahı və Onun yolunu seçmişəm.

Bu cümləyə ilk dəfə etiraf edirəm; Heç vaxt hərbi xidmətdə olmaq istəməmişəm, dərəcə almağı heç sevməmişəm. Şəhid Basiji Pasdarın saf ağzından çıxan gözəl sözü Qasimin heç bir mənəbə üstünlük vermərəm. Bir şəkilçi və ön şəkilçi olmadan Qasım olmaq istəyirdim. Bu səbəbdən vəsiyyət etdim məzarıma yalnız əsgər Qasım yazılsın, Qasım Soleimaniyə deyil, ki böyük laf olur və yükü ağırlıkadır.

Əzizim, Allahdan varlığımın bütün damarlarını və bütün kapilyarlarımı Özünə sevgi ilə doldurmasını xahiş etdim *. Varlığımı onun sevgisi ilə doldusun-istədim-. Öldürmək üçün bu yolu seçmədim, bilirsiniz bir toyuğun başını kəsdiyini görə bilmirəm.

Bir silahım varsa, qatilə qarşı durmaqdır, öldürmək deyil.

Özümü təhlükə altında olan hər bir müsəlmanın evində bir əsgər kimi görürəm və Tanrının mənə dünyadakı bütün məzlumları müdafiə edə bilmək üçün güc verməsini istirəm.

Canımı əziz İslam üçün verməyi istirəm ama bir ərzişi yoxdur bilərəm məzlum şie üçün yox, yox ... amma sığınacaq tapılmadığı o qorxax, çarəsiz uşaq üçün, o qorxmuş qadın və arxasında qan xətti qoymuş qaçan və qovan köçkün üçün mübarizə edəcəğəm.

Əzizim, mən yatmayan və yatmamalı olan bir orduya aidəm. Başqalarının rahat yata bilməsi üçün. Qoy sülhüm onların sülhünə qurban olsun və yatsınlar. Əziz qızım, mənim evimdə etibarlı və ləyaqətlə yaşayırız. Ağlayan o aciz qız və heç nəyi olmayan ...ama heç nəyi olmayan və hər şeyi itirmiş o ağlayan uşağı üçün nə edə bilərəm.

Beləliklə, məni öz nəziriz eləyib və öna buraxın.

Məni burax, gedim və gedim. Bütün karvanım gedib geridə qaldığım zaman necə qala bilərəm?

Qızım çox yorulmuşam. Otuz ildir yatmıram, amma artıq yatmaq istəmirəm. Gözlərimə duz tökürəm ki, göz qapaqlarım bir araya gəlməyə cəsəret etməsinlər ki, Çarəsiz uşağın başını kəsməsinlər. Qorxan qızın Nərcis, Zeynəb olduğunu, başı kəsilən qəssabxanada yatan gəncin Hüseynim rizam olduğunu düşündüyümdə məndən nə gözləyirsən? Müşahidəçi olmaq, qayğısız olmaq, iş adamı olmaq? Xeyr, mən belə yaşaya bilmərəm.

Allahın sizə salam və rəhməti olsun